

Wprowadzenie w Gromadzenie 2 Listu do Koryntian

Każdy List przynosi nowe tematy poruszane przez św. Pawła. Paweł cytuje konkretne Księgi, nawiązuje do wydarzeń Starego Testamentu. Gromadzenie jako pierwszy etap Medytacji pozwala jeszcze lepiej zrozumieć myśl Pawłową.

W rozdziale 3 sięgnęliśmy do Wj 32,16: **Tablice te były dziełem Bożym, a pismo na nich było pismem Boga, wrytym na tablicach.**

Paweł w wierszu 7 nawiązywał do tego tekstu. Bez sięgnięcia do tamtego wydarzenia, słowa Pawła stają się niezrozumiałe.

Tak samo nawiązaliśmy do Wj 34,30 :” **Gdy Aaron i Izraelici zobaczyli Mojżesza z dala i ujrzeni, że skóra na jego twarzy promienieje, bali się zbliżyć do niego**”. Bez odwołania się do tego wydarzenia wypowiedź Pawła byłaby po raz kolejny niejasna

Wniosek:

Znajomość tych wydarzeń i przypomnienie ich w czasie Gromadzenia rzucają światło i wyjaśniają myśl św. Pawła. Gromadzenie ma więc rzucać światło na rozważany tekst, pomóc zrozumieć nawiązanie do tablic z kamienia i jaśniejącą twarz Mojżesza. Stąd postulat pogłębiającej się znajomości Starego i Nowego Testamentu.

Rozdział IV

W rozdziale IV mamy dwa cytaty:

6 Albowiem Bóg, Ten, który rozkazał ciemnościom, by zajaśniały światłem³, zabłysnął w naszych sercach, by olśnić nas jasnością poznania chwały Bożej na obliczu Chrystusa.

Wtedy Bóg rzekł: «Niechaj się stanie światłość!» I stała się światłość. Rdz 1,3

Słowa: „Bóg tak powiedział” sugerują, że Paweł cytuje dosłownie Księgę Rodzaju. Przeczytanie sobie wiersza 2 i 4 daje zrozumienie słów. Mamy tu do czynienia z zabiegiem literackim nadającym wypowiedzi szczególną moc, bo wypowiedział je Bóg. W Biblii paulistowskiej mamy to zaznaczone w tłumaczeniu: „Bóg, który powiedział”.

¹³Cieszę się przeto owym duchem wiary, według którego napisano: Uwierzyłem, dlatego przemówiłem⁶; my także wierzymy i dlatego mówimy,

**10 Ufałem, nawet gdy mówiłem⁵:
«Jestem w wielkim ucisku».**

Słowa Psalmu pozwalają tu Pawłowi podkreślić wartość naszej wiary.

Wniosek:

Gromadzenie w tych dwóch przypadkach nie może nas prowadzić do wniosku: Paweł nie zapamiętał słów Księgi Rodzaju, czy Psalmisty. Możemy mówić o pewnym zwyczaju tamtych czasów wsadzania w usta Boga, cytatów, które podkreślają myśl Pawła.

Rozdział VI

2 Mówi bowiem [Pismo]: W czasie pomyślnym wysłuchałem ciebie, w dniu zbawienia przyszedłem ci z pomocą¹.

Tak mówi Pan: «Gdy nadejdzie czas mej łaski,

wysłucham cię, w dniu zbawienia przyjdę ci z pomocą⁴.
<A ukształtowałem cię i ustanowiłem przymierzem dla
ludu>⁴,aby odnowić kraj, aby rozdzielić spustoszone
dziedzictwa,

Ten rozdział przynosi nam znane sformułowanie:
„Mówi bowiem Pismo”.